

Беллароса

Препоръки при отглеждане

Беллароса е ранозрял, с червена кожа висококачествен сорт с много висок пазарен добив. Клубените имат леко мрежеста кожа. Беллароса се отличава със здрава листна маса, ранно образуване на големи клубени, както и много рано оформяне на кожата и реколта.

Почва

Беллароса има отлична адаптивност, може да се отглежда при много различни екологични или климатични условия. Въпреки това, Беллароса е за предпочитане да се отглежда на почви в добро агротехническо състояние. Беллароса има добра толерантност към високи температури и засушаване, но редовното водоснабдяване е предимство. Почви с много висок риск от вътрешни ръждиви петна трябва да се избягват, особено ако на тези места не са взети специфични мерки за предотвратяване на този дефект в качеството.

Засаждане

По принцип Беллароса има бързо развитие на младото растение ако посадъчният материал и почвата са в добро състояние. Добре подготвените и рътени семена могат да се засадят достатъчно рано. Нерътени и семена без възбудени очички трябва да се засадят в почва с температура над 8°C. Беллароса има средна до ниска клубенизация (брой клубени на едно растение). За производство на картофи за пресния пазар и подходящи за пакетирание се препоръчва гъстота на засаждане от 4600 раст./дка (семена с размер 35/55мм). Гъстотата на засаждане може да бъде променена в зависимост от планираната дата на прибиране и размера на семената:

Специални препоръки за повишаване на клубенизацията:

В зависимост от маркетинговата насоченост на продукцията може да е желателно повишаването на бройката клубени в гнездо. Бройката клубени може да се

повиши чрез премахване на апикалния връх и/или чрез увеличаване на физиологичната възраст.

-премахване на апикалния връх се постига чрез премахване (отчупване) на първия (апикален) кълн/кълнове. След това действие клубените ще пуснат кълнове от повече очи. Имайте в предвид, че отчупването на кълнове образува рани които са много чувствителни към инфекции от патогенни гъби и бактерии. Тази мярка може да се прилага само преди засаждането на здрави и с добра кълняема енергия семена като се осигури подсушаване на семената, за да се предотвратят фитосанитарните проблеми.

-късно засаждане: при по-късно засаждане физиологичната възраст също се повишава.

Моля имайте в предвид, че тези мерки са технически трудни и трябва да се прилагат внимателно.

Торене

Беллароса има висока ефективност при усвояване на азота, така че торовата норма на азота може леко да се намали (около 20-30% по-малко от местния стандарт). Обикновено внасянето на около 14 кг/дка (включително Nmin – запас в почвата) е достатъчно за постигане на максимален добив. Превिшаването на количеството азот може да бъде причина за спорадични вътрешни проблеми с качеството на клубените. Ако е възможно, може да се приложи допълнително листно подхранване с хранителни микроелементи (особено бор), за да се предотвратят вътрешни дефекти по клубените. Добре балансираното торене с калий гарантира качеството на клубените. В почвите със средно количество на запасеност с калий, торене с 24 - 26 кг/дка K₂O, отговаря на изискванията на Беллароса.

Химическа защита

Препоръчва се третирането на семената за Ризоктония с подходящи фунгициди (активни съставки като Pencycuron,

Tolclofos-methyl, Fluotolanil, Fludioxonil) за да се осигури най-високо качество на продукцията и висок пазарен добив. Беллароса има слаба чувствителност към хербицида Metribuzin (Sencor® и т.н.) и обикновено приложението му преди поникване може да предотврати проблемите. Някои странични ефекти могат да се появят върху културата при прилагане след поникване (високи дози, неблагоприятни условия на околната среда). Прилагането след поникване трябва да се извършва внимателно при благоприятни условия на околната среда (не непосредствено след дъжд, растенията трябва да имат стабилен восьъчен слой) и ако е възможно с намалена доза. Въпреки, че Беллароса има доста добра устойчивост на мана (Phytophthora infestans) болеста трябва да се контролира превантивно с рутинна програма за пръскане. Химическият контрол на маната трябва да започне при предупреждение подадено от местната служба по защита на растенията. Ако не е налична система за прогнозиране на маната, програмата от предпазни пръскания трябва да започне малко преди затварянето на редовете с подходящи фунгициди. В случайта на висока влажност при поникването на растенията, особено при глинести и по-тежки почви, контрола на маната трябва да започне по-рано, за да се предотврати първична стъблена инфекция. В тези случаи са за предпочитане са препарати със системни активни вещества (Metalaxyl-M, Mefenoxam, Propamocarb).

Допълнителната програма за пръскане (активни вещества на препаратите, начин на действие, интервал на пръскане) може да се адаптира към атмосферните условия и инфекциозната плътност.

Прибиране на реколтата

Обезлистването се препоръчва, за да се улесни прибирането на реколтата и да се осигури отлично качество на продукта. Но все пак, трябва да се избягва рязко и бързо обезлистване на културата с все още зелена и енергична листна маса с цел предотвратяване на проблеми с качеството на клубените свързани с шока върху растенията от прекъснатата вегетация. Ако е необходимо се препоръчва обезлистване с няколко допълнителни пръскания и/или прилагането на по-бавно действащи активни съставки (например: Glufosinat-Ammonium [Basta®, Liberty®, Finale®], Carfentrazone [Shark®, Spotlight®], Pyraflufen [Quickdown®]). По принцип прибирането трябва да се извършва внимателно. Температурата на почвата не трябва да бъде по-ниска от 12°C ако прибирането се извършва с комбайн. Внимателното боравене с клубените, както и добре адаптираната вентилация и влажност са предимства, за да се запази доброто качество на продукцията.